

kriterier, således at der ikke kan krydssubsidieres til fordel for bestemte kategorier. Dette gælder såvel forbrugerpriser som betaling for netadgang. Priserne for distributionsydelser skal endvidere fastsættes uafhængigt af transportafstand, dvs. efter det såkaldte »frimærkeprincip«. Kun i de situationer, hvor det følger af lovens bestemmelser, vil der være tale om, at systembrugerne ikke selv skal afholde omkostningerne. I sådanne tilfælde vil omkostningerne skulle bæres af alle forbrugere tilsluttet det sammenkoblede naturgasforsyningssystem, jf. § 9.

Efter stk. 7 kan miljø- og energiministeren bl.a. fastsætte regler for beregning af driftsmæssige afskrivninger. Formålet er at sikre ensartede principper for afskrivningerne under hensyntagen til investeringsens omfang og levetid samt selskabets finansieringsbehov.

Bestemmelsen giver også mulighed for at fastlægge de forrentningssatser, der kan anvendes ved indregning af forrentning af kapital, herunder indskudskapital. Naturgasprojektet er et offentligt projekt, der hidtil har været baseret på en væsentlig statsstøtte og fortsat vil være støttet via afgiftsforskellen mellem naturgas og olieprodukter. Da det ikke er meningen, at statsstøtten skal kanaliseres videre til kommunerne, vil forrentning af indskudskapital kun være mulig i perioden frem til 2014, såfremt der realiseres ekstraordinære effektiviseringsgevinster i forhold til indtægtsrammen. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler for anvendelse af overskud efter stk. 5, herunder grænser for ekstraordinær forrentning.

Med bestemmelsen i stk. 8 præciseres, at det kommunalretlige hvile-i-sig-selv princip kun er fraveget i lovforslaget for så vidt angår kommuners adgang til at føre midler ud af kommunale forsyningsselskaber, idet kommunerne har mulighed for en ekstraordinær forrentning af indskudskapitalen, jf. stk. 5. Omvendt fastholdes det, at kommunerne ikke har adgang til at tilføre de kommunale virksomheder midler. Bestemmelsen er indsat, fordi prisreguleringen i lovforslaget indebærer, at det kommunalretlige hvile-i-sig-selv princip ikke finder anvendelse i de kommunalt ejede distributions- og forsyningsselskaber.

Det bemærkes, at § 37 i modsætning til § 38 og 39 kun vedrører priser og ikke også andre betingelser for ydelser fra distributionsselskaber og forsyningspligtige selskaber. Det hænger sammen med, at Energitilsynet med hjemmel i §§ 7, stk. 4, 40 og 41, stk. 1, kan føre tilsyn med priser og betingelsers rimelighed for så vidt angår ydelser fra distributionsselskaber og forsyningspligtige selskaber.

Til § 38

Det fremgår af stk. 1, at transmissions-, lager- og LNG-selskaberne i deres prissætning ikke må diskriminere mellem systembrugerne. Selskaberne må således ikke fastsætte priser og betingelser over for egne tilknyttede selskaber, der favoriserer disse.

Det foreslås i stk. 2, at Energitilsynet skal føre tilsyn med, at priser og betingelser er rimelige og ikke-diskriminerende. Tilsynet skal ved vurderingen af, hvorvidt priserne er rimelige, forholde sig til forholdet mellem pris og omkostninger forbundet med transmissions-, lager- eller LNG-selskabets virksomhed, herunder den af selskabet investerede kapital, samt forholde sig til, om omkostningerne ved drift af transmissions-, lager- eller LNG-selskabet svarer til omkostningerne ved en effektiv drift heraf. Energitilsynet tager i vurderingen af priser og betingelser hensyn til priser og betingelser, der gælder på tilsvarende markeder.

Energitilsynet skal i forbindelse med tilsynet med prisernes og betingelsernes rimelighed tage hensyn til de særlige forhold, som gør sig gældende i gassektoren. Transmissions- og lagerselskaberne er f.eks. pålagt offentlige forpligtelser, som er begrundet i hensynet til forsyningssikkerheden, jf. § 12, stk. 1, nr. 3, og § 15, stk. 1, nr. 3.

Det bemærkes, at Energitilsynet i medfør af § 41, stk. 2, har mulighed for at gribe ind, hvis priser og betingelser anses for at give en miljømæssig eller samfundsmæssig u hensigtsmæssig anvendelse af energi. Det gælder, uanset om priserne i øvrigt anses for rimelige i henhold til § 38.

Til § 39

Det fremgår af stk. 1, at priser og betingelser for ydelser fra selskaber med bevilling til forsyning af kunder uden ret til valg af leverandør på individuelle vilkår, jf. § 25, stk. 1, nr. 2, samt fra selskaber, som forsyner kunder med ret til valg af leverandør, fastsættes ved forhandling. Priserne og betingelserne er som udgangspunkt uregulerede, idet det forudsættes, at naturgasleverancerne normalt finder sted i konkurrence med alternative brændsler eller naturgas fra andre udbydere, jf. dog § 36.

Det foreslås i stk. 2, at Energitilsynet fører tilsyn med, at priser og betingelser er rimelige. Med hensyn til priser og betingelser for ydelser fra selskaber med bevilling til forsyning på individuelle vilkår, jf. § 25, stk. 1, nr. 2, indeholder § 25 en række bindinger, forudsat der udstedes bevilling til forsyning på faste vilkår med hjemmel i § 25, stk. 2. Udstedelsen af en sådan bevilling indebærer nemlig, at naturgassalget til